

LES DARRERES IL·LUSIONS

El trasllat dels pares s'havia resolt satisfactòriament. La recomanació de fer repòs absolut es contradeia amb el viatge – necessari - al lloc adequat per descansar.

I es que la mare precisava de la cadira de rodes per a qualsevol desplaçament. I el pare, més bé, però amb massa anys a sobre. El dilema taxi adaptat o ambulància s'havia resolt per la primera opció, la més discreta. No volien fer gaires espectacles.

Al deixar-los allà, a la filla li havia revingut el record dels primers dies dels nens a l'escola. El convenciment de fer el que els convenia i el mal al cor de saber com els aniria.

Quan anava a pagar al taxista, va veure que al pare li havien caigut uns papers, cosa estranya en una persona tan metòdica, però comprensible per l'agitació del trasllat. Els hi hauria de dur quan els pogués visitar.

De tota manera, va voler saber de que anaven. Si eren importants o imprescindibles, els hi podria fer arribar per un missatger.

I es va endur una bona sorpresa. Sobre la impressió de les característiques i serveis que oferia la Residència (publicades a la pàgina Web) hi havien anotat com creien que en podrien gaudir.

Tampoc era tan estrany. Sempre havien estat persones actives, cultes i compromeses.

Hi havia tres apartats: Mare, Pare i Tots Dos.

MARE

*Vida social: Apuntar-se al club de lectura.
I si no n'hi havia, crear-ne un.*

*Es moria de ganes de tenir conversa amb
les altres estadantes, però anant més enllà
de la crítica continuada als filles i joves.
La literatura, eina per obrir-se al món! .*

*Motricitat fina: rés de treballs amb fang
i retalls de papers i cartrons.
Fer mandonguilles i croquetes seria una
bona opció per als dits. I així també es
socialitzaria amb el personal de la cuina.*

*Per si de cas, s'enduria les seves mandales
i els seus colors.*

*Contacte amb els nens de l'escola: els
llegiria els contes que havien escrit anys
enrere, alguns d'ells premiats i tot.*

PARE

*Lectura: quins llibres tindria el Centre?
Per si de cas, se n'enduria un parell.*

*Sala de jocs: Caldria saber si hi havia
campionats en curs. Si no era el cas,
organitzar-ne, de moment, un de dòmino, en el
que era pràcticament imbatible.*

*Diari: de moment, mantenia la subscripció i ja
Havia gestionat que li portessin al nou domicili.
Tenia clar que havia d'estar disposat a
compartir-lo amb els residents.*

*Altres entreteniments: s'havia fet regalar un
parell de quaderns de mots encreuats.*

*Contacte amb les escoles: ja en tenia prou amb
els nets i besnets propis. En tot cas, escriuria
algun conte nou, si estava inspirat.*

TOTS DOS

Escoltar òpera amb els auriculars, fer la migdiada a les butaques o sofàs (tant de bo els deixessin portar els de casa!). Sortir al jardí. I quan es trobessin millor, fer sortides amb el cotxe d'algun fill o en el mateix taxi adaptat.

I sempre que poguessin, fer-ho tot agafats de la mà.

La filla no va poder evitar emocionar-se.

Va decidir fer-ne arribar una còpia a la Directora de la Residència perquè ho tinguessin en compte, ja que amb la desaparició de la generació dels seus pares s'acaba també una manera d'entendre la vida basada en la cultura, l'educació i el respecte a un mateix i als altres.

I es que d'això es tracta: arribar al final de la vida rebent ajuda física i també suport emocional, si cal, per seguir sent fidel, fins al darrer instant, a la teva manera de ser i als teus principis.

Abril de 2022